

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 550/2024-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Ingrid Kovalčukovou, advokátkou, Štúrova 22, Košice, proti povereniu na vykonanie exekúcie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 75Ek/2098/2020 z 30. marca 2021 vydanému súdnej exekútorke JUDr. Barbore Hovanovej, Gorkého 8, Spišská Nová Ves, a uzneseniam Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 75Ek/2098/2020 z 15. decembra 2021 a 18. decembra 2023 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **p r i j í m a** na ďalšie konanie v časti namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a 5 ústavy a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 75Ek/2098/2020 z 18. decembra 2023.
2. Vo zvyšnej časti ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.
3. Návrhu na odklad vykonateľnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkové východiská

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 28. februára 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a 5 ústavy a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) v záhlaví uvedeným poverením na vykonanie exekúcie okresného súdu vydaným súdnej exekútorke a uzneseniami okresného súdu. Navrhuje zrušiť napadnuté poverenie na vykonanie exekúcie okresného súdu a uznesenia okresného súdu. Žiada aj o priznanie náhrady trov právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že na podklade návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie proti sťažovateľovi ako povinnému, ktorý bol 12. decembra 2020 doručený okresnému súdu, okresný súd vydal 30. marca 2021 poverenie na vykonanie exekúcie súdnej exekútorke na vymoženie pohľadávky 1 000 000 eur s príslušenstvom. Exekučným titulom je vykonateľná notárska zápisnica sp. zn. N 6/2010, Nz 1114/2010, NCRls 1133/2010, ktorá bola 15. januára 2010 spísaná notárkou JUDr. Alexandrou Jančošekovou, Námestie Alexandra Dubčeka 269, Strážske (ďalej len „notárska zápisnica“).

3. V zákonnej lehote sťažovateľ podal návrh na zastavenie exekúcie z 29. marca 2021, ktorý bol napadnutým uznesením okresného súdu z 15. decembra 2021 vydaným vyššou súdnou úradníčkou zamietnutý podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky sťažovateľ podal sťažnosť, ktorá bola zamietnutá napadnutým uznesením okresného súdu z 18. decembra 2023 vydaným sudkyňou.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Podľa sťažovateľa sa okresný súd riadne nezaoberal jeho argumentmi o možnej absolútnej neplatnosti zmluvy o pôžičke peňažných prostriedkov z 15. januára 2010 (ďalej len „zmluva“), ktorá tvorí súčasť danej notárskej zápisnice. Táto zmluva by mohla byť svojím jednoznačne a predovšetkým konsenzuálne koncipovaným obsahom s ohľadom na právnu úpravu zmluvy o pôžičke ako reálneho kontraktu podľa § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka v spojení s § 37 ods. 1 a § 41a ods. 1 Občianskeho zákonníka skôr úverovou zmluvou podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu je pritom súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti. V tejto veci pri skúmaní formálnej a materiálnej vykonateľnosti notárskej zápisnice bol okresný súd povinný zaoberať sa aj bez námietky sťažovateľa otázkou platnosti zmluvy, t. j. v kontexte platnosti (reálnej existencie) právneho záväzku dlžníka, ktorým má byť podľa notárskej zápisnice zmluva. To platí aj v kontexte posúdenia platnosti a reálnej existencie k zmluve akcesorického právneho záväzku sťažovateľa z dôvodu jeho ručenia za splnenie dlhu, ak tento nesplní dlžník v lehote splatnosti. Práve k týmto povinne špecifikovaným právnym záväzkom, ktoré musí notárska zápisnica obsahovať [§ 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku], sa vzťahuje následne s vykonateľnosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu vyjadrený súhlas povinných osôb.

5. Sťažovateľ ďalej konštatoval, že okresný súd sa riadne nezaoberal jeho námietkou neplatnosti uznania dlhu z 15. januára 2010 napriek tomu, že z ním predložených dôkazov je nesporné, že v notárskej zápisnici povinné osoby (dlžník a sťažovateľ ako ručiteľ) uznali pohľadávku oprávneného z titulu zmluvy, ktorá (ak by sa aj pripustilo, že ide o platnú zmluvu o pôžičke) v čase jej uzavretia ale nemohla byť účinná pre absenciu reálneho poskytnutia peňazí. Z uvedeného podľa názoru sťažovateľa plynie jediný možný logický záver, že ak v čase uznania dlhu v notárskej zápisnici ešte nemohol platne a účinne z titulu zmluvy reálne existovať akýkoľvek dlh na strane povinných osôb, nemohlo rozumne dôjsť ani k jeho platnému uznaniu.

6. Za riadne vysporiadanie sa s námietkou absolútnej neplatnosti právneho úkonu uznania dlhu obsiahnutého v notárskej zápisnici podľa sťažovateľa nemožno považovať taký postup okresného súdu, ktorý vyhodnotil túto námietku sťažovateľa za právne celkom bezvýznamnú s poukazom na to, že právnym záväzkom sťažovateľa je v notárskej zápisnici uvedená dohoda o ručení 15. januára 2010 (ďalej len „dohoda“), ktorá je tiež súčasťou notárskej zápisnice a ručenie z nej sa

vzťahuje aj na všetky budúce záväzky vyplývajúce zo zmluvy. Ďalej sa okresný súd však touto námietkou už nezaoberal, a to ani v súvislosti s rozhodovaním o námietke premlčania vykonateľnosti nárokov vyplývajúcich z notárskej zápisnice. Túto námietku sťažovateľa okresný súd zamietol z dôvodov podľa § 110 Občianskeho zákonníka s poukazom na to, že ak dlžník písomne uznal právo, čo sa týka dôvodu i výšky, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, kedy k uznaniu došlo. V notárskej zápisnici bola lehota splatnosti na splnenie dlhu určená na 15. január 2011, a keďže oprávnený doručil návrh na začatie exekúcie 12. decembra 2020, vymáhateľnosť notárskej zápisnice ako exekučného titulu nie je premlčaná. Ak je dohoda o uznaní dlhu uvedená v notárskej zápisnici preukázane absolútne neplatná, okresný súd nemohol odvíjať svoje úvahy pri počítaní premlčania od tohto absolútne neplatného právneho úkonu, ktorý s ohľadom na účinky neplatnosti *ex tunc* ani nikdy nemohol spustiť plynutie premlčacej doby tak, ako to predpokladá § 110 Občianskeho zákonníka. Námietka premlčania bola preto zamietnutá okresným súdom svojvoľne a z dôvodov, ktoré nemajú oporu v zákone, pretože nekorešpondujú so skutkovým stavom.

7. Podľa názoru sťažovateľa napadnuté uznesenie okresného súdu vykazujú znaky svojvôle, právne normy sú aplikované na účelovo deformovaný skutkový stav, ktorý nekorešponduje s realitou. Pravdivé nie je ani konštatovanie sudkyne o tom, že vyššia súdna úradníčka sa riadne vysporiadala aj so sťažovateľom uvedenou judikatúrou. Túto skôr ignorovala odkazom na to, že ide o judikatúru, ktorou by sa mal zaoberať ústavný súd. Týmto zásadným nedostatkom rozhodovacej činnosti okresného súdu zodpovedá aj spôsob a obsah odôvodnenia jeho napadnutých uznesení, ktoré sú tak pre túto vec celkom nedostatočné zásadných otázkach, s ktorými sa okresný súd buď vôbec nezaoberal, alebo sa nimi zaberá len okrajovo a bez kontextu na skutočnú podstatu a dopad danej námietky sťažovateľa na zákonné a spravodlivé rozhodnutie o jeho návrhu na zastavenie exekúcie.

8. Sťažovateľ dodal, že už vydaním napadnutého poverenia na vykonanie exekúcie okresného súdu, ktorému predchádzal postup okresného súdu podľa § 53 Exekučného poriadku, došlo k porušeniu práv sťažovateľa nesprávnosťou posudzovania návrhu na vykonanie exekúcie. Okresný súd bol povinný z úradnej moci prihliadnuť na absolútnu neplatnosť zmluvy už len z dôvodu nesúladu označenia právnych záväzkov v notárskej zápisnici vrátane dohody, ktorá ako akcesorický právny úkon nasleduje osud zmluvy. Ak by teda okresný súd riadne preskúmal exekučný titul aj z hľadiska hmotného práva, poverenie na vykonanie exekúcie by nemohol vydať a bol by povinný návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietnuť podľa § 53 ods. 3 písm. h) Exekučného poriadku.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

III.1. K namietanému porušeniu v bode 1 uvedených práv sťažovateľa napadnutým poverením na vykonanie exekúcie okresného súdu:

10. V prípade námietky sťažovateľa, že z už uvedených dôvodov okresný súd mal zamietnuť návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. h) Exekučného poriadku, ústavný súd uvádza, že pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie súd podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku exekučný súd len zisťuje, či nie sú splnené dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie taxatívne ustanovené v § 53 ods. 3 Exekučného poriadku. V tomto štádiu vychádza z tvrdení oprávneného, ktoré uviedol v návrhu na vykonanie exekúcie, z exekučného titulu a pripojených príloh. Ak exekučný súd nezistí žiaden dôvod zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie, tak vydá poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Exekučný súd ale nie je viazaný poverením na vykonanie exekúcie, a preto môže exekúciu zastaviť v ktoromkoľvek štádiu.

11. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 34/2013 z 24. októbra 2013, podľa ktorého udelením poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd potvrdzuje zákonnosť vedenia exekúcie a možnosť obmedziť povinného v jeho majetkových právach. To ale neznamená, že by v niektorej z ďalších fáz exekúcie nemohol dôjsť exekučný súd k záveru opačnému. Vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nie je rozhodnutím o veci samej, a preto nezakladá námietku právoplatne rozhodnutej veci. Udelenie poverenia na vykonanie exekúcie teda nezakladá prekážku *res iudicata* pre rozhodnutie exekučného súdu, ktoré v neskoršom štádiu exekučného konania založí na právnom závere, že exekučný titul pripojený k návrhu na vykonanie exekúcie nie je vykonateľný.

12. Ústavný súd ďalej uvádza, že poverenie na vykonanie exekúcie nie je „klasickým“ súdnym rozhodnutím, ale ide o individuálny právno-aplikačný akt adresovaný súdnemu exekútorovi, ktorý nemá priame právne účinky voči osobe povinného, nie je rozhodnutím vo veci samej a nezakladá prekážku *res iudicata* (Števček, M., Kotrecová, A., Tomašovič, M., Molnár, P. a kol. Exekučný poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha : C. H. Beck, 2018, s. 275). Povinný proti nemu ani nemôže využiť žiadne opravné prostriedky (§ 53 ods. 1 Exekučného poriadku). Až upovedomenie o začatí exekúcie je procesným úkonom súdneho exekútora, ktorým vznikajú priame právne účinky voči povinnému [§ 61 ods. 1 písm. a) a b) Exekučného poriadku]. Následne v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie môže povinný podať návrh na zastavenie exekúcie, ktorý má odkladný účinok (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku).

13. Keďže napadnuté poverenie na vykonanie exekúcie okresného súdu nemôže opravnými prostriedkami napádať sťažovateľ v postavení povinného v tejto exekúcii, pretože nevyvoláva voči nemu žiadne právne účinky, nemohlo preto jeho vydaním dôjsť k porušeniu jeho práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vydaním a doručením napadnutého poverenia na vykonanie exekúcie okresného súdu súdnej exekútorke sa nijak nemení právne postavenie sťažovateľa. Sťažovateľ namietal zásah do svojich práv podľa čl. 20 ods. 1 a 5 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu porušením práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súvislosti s ktorými dospel ústavný súd k záveru o ich zjavnej neopodstatnenosti, uvedený záver platí rovnako aj na označené práva sťažovateľa. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (bod 2 výroku tohto uznesenia).

III.2. K namietanému porušeniu v bode 1 uvedených práv sťažovateľa napadnutým uznesením vyššej súdnej úradníčky:

14. Ústavný súd poukazuje na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy (... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd), ktorého zmyslom je, že ústavný súd môže konať o namietanom porušení sťažovateľových práv a meritórne (vecne) sa zaoberať podanou sťažnosťou iba vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže v súčasnosti a nebude môcť ani v budúcnosti domáhať ochrany svojich práv pred iným orgánom verejnej moci prostredníctvom iných právnych prostriedkov, ktoré mu zákon na ochranu jeho práv poskytuje. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich (II. ÚS 122/05, IV. ÚS 179/05, I. ÚS 311/08).

15. Zmyslom a účelom princípu subsidiarity je to, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale rovnako je aj úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci výkonu im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05).

16. Proti napadnutému uzneseniu vyššej súdnej úradníčky sťažovateľ podal sťažnosť, o ktorej bola oprávnená a povinná rozhodnúť sudkyňa. Sudkyňa bola zároveň oprávnená a aj povinná poskytnúť ochranu základným právam a slobodám sťažovateľa v prípade zistenia, že napadnutým uznesením vyššej súdnej úradníčky došlo k ich porušeniu. Právomoc sudkyne rozhodnúť o sťažnosti sťažovateľa preto v tomto prípade vylučuje právomoc ústavného súdu na prieskum ústavnou sťažnosťou namietaného porušenia práv napadnutým uznesením vyššej súdnej úradníčky.

17. Z týchto dôvodov ústavný súd túto časť ústavnej sťažnosti sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde z dôvodu, že ústavný súd nemá právomoc na jej prerokovanie (bod 2 výroku tohto uznesenia).

III.3. K namietanému porušeniu v bode 1 uvedených práv sťažovateľa napadnutým uznesením sudkyne:

18. Ústavný súd zistil, že sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady na prijatie ústavnej sťažnosti sťažovateľa v tejto časti na ďalšie konanie (bod 1 výroku tohto uznesenia).

19. Otázku opodstatnenosti tvrdení v nej obsiahnutých bude potrebné posúdiť v konaní vo veci samej (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde). V konaní o prijatej ústavnej sťažnosti následne rozhodne aj o ďalších požiadavkách sťažovateľa uplatnených v petite ústavnej sťažnosti.

III.4. K návrhu sťažovateľa na odloženie vykonateľnosti napadnutého poverenia na vykonanie exekúcie okresného súdu:

20. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti súčasne požiadal o odklad vykonateľnosti napadnutého poverenia na vykonanie exekúcie okresného súdu z dôvodu, že jeho existencia oprávňuje a zároveň aj zaväzuje súdnu exekútorku pokračovať ďalej v tejto exekúcii (aj s ohľadom na právoplatné zamietnutie návrhu sťažovateľa na zastavenie exekúcie), čím sťažovateľovi i jeho manželke hrozí vážny zásah do majetkových práv vrátane práva na ochranu nedotknuteľnosti ich obydlia aj s ohľadom na už pripravované dražby ich nehnuteľného majetku, ktorý je sčasti aj ich obydľím.

21. Zo znenia § 129, resp. § 130 zákona o ústavnom súde je možné vyvodit', že ak má byť takémuto návrhu vyhovie, musí zároveň obsahovať dostatočnú identifikáciu dôvodov na rozhodnutie o odklade vykonateľnosti alebo vydanie dočasného opatrenia vrátane uvedenia skutkových okolností, o ktoré sa uvedené dôvody majú opierať, a pripojenia dôkazov o ich existencii, resp. splnení.

22. Na naplnenie podmienok pre vydanie rozhodnutia podľa § 129 zákona o ústavnom súde sa vyžaduje, aby v príčinnej súvislosti s núteným výkonom povinností vyplývajúcich z exekučného titulu hrozila sťažovateľovi závažná ujma. Hrozba závažnej ujmy musí byť pre sťažovateľa reálna a relatívne bezprostredná. Z okolností prípadu, ktoré sťažovateľ v návrhu na odklad vykonateľnosti tvrdí a osvedčuje, by preto malo vyplývať, že exekúcia, resp. nútený výkon ústavnou sťažnosťou napádaného rozhodnutia už prebieha alebo ho v najbližšej dobe možno reálne očakávať. Nemalo by ísť iba o hypotetickú možnosť, ktorá v budúcnosti prichádza do úvahy. Ujma sa musí týkať sťažovateľových základných práv a slobôd, na ochranu ktorých je konanie o ústavnej sťažnosti určené, a musí byť „závažná“. Jej závažnosť neposudzuje ústavný súd abstraktne, ale s ohľadom na konkrétne okolnosti každého prípadu. Ústavný súd zohľadňuje charakter zásahu do základných práv a slobôd sťažovateľa (obsah povinnosti, ktorá má byť prostredníctvom exekúcie alebo núteného výkonu rozhodnutia vymáhaná) a intenzitu jeho vplyvu na sťažovateľa s ohľadom na jeho subjektívne pomery (osobné a rodinné pomery, sociálne postavenie a väzby, ako aj majetkové či ekonomické pomery atď.). Hroziaca ujma je z hľadiska svojej závažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu o odklade vykonateľnosti relevantná najmä v prípadoch, ak sú negatívne dopady výkonu rozhodnutia na sťažovateľove pomery citelné a zároveň vytvárajú stav, ktorý je nereparovateľný alebo je reparovateľný len čiastočne, prípadne veľmi ťažko (MACEJKOVÁ, I., BÁRÁNY, E., BARICOVÁ, J., FIAČAN, I., HOLLÄNDER, P., SVÁK, J. a kolektív. *Zákon o Ústavnom súde Slovenskej republiky. Komentár*. 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2020, s. 982 – 983).

23. Ústavný súd uvádza, že sťažovateľ osvedčil naplnenie zákonom normovaných podmienok týkajúcich sa hrozby závažnej ujmy, keďže proti nemu prebieha exekúcia na podklade návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie na vymoženie veľmi vysokej finančnej čiastky. Zároveň sťažovateľ ako prílohu ústavnej sťažnosti priložil upovedomenie súdnej exekútorky o spôsobe vykonania exekúcie zriadením exekučného záložného práva na viaceré nehnuteľností z 19. októbra 2022 a aj jej exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na viaceré nehnuteľností z 11. januára 2024.

24. Ústavný súd ale poznamenáva, že návrh na odklad vykonateľnosti sa musí týkať rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu orgánu verejnej moci, ktorými malo dôjsť k porušeniu základných práv a slobôd sťažovateľa a ktoré sú ústavnou sťažnosťou priamo napádané (MACEJKOVÁ, I., BÁRÁNY, E., BARICOVÁ, J., FIAČAN, I., HOLLÄNDER, P., SVÁK, J. a kolektív. *Zákon o Ústavnom súde Slovenskej republiky. Komentár*. 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2020, s. 981).

25. Návrh sťažovateľa na odloženie vykonateľnosti sa ale týka napadnutého poverenia na vykonanie exekúcie okresného súdu, v prípade ktorého ústavný konštatoval, že jeho vydaním nedošlo k porušeniu označených práv sťažovateľa (body 11 a 12).

26. Ústavný súd preto dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre vyhovie takémuto návrhu. Ani pri maximálnej snahe o materiálny prístup k ochrane ústavnosti, aby poskytovaná ochrana bola reálna a efektívna, nie formálna a iluzórna, nie je možné preklenúť zistený nedostatok návrhu na odklad vykonateľnosti (nesprávne označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorého vykonateľnosť má byť odložená). S ohľadom na účel tohto právneho inštitútu a jeho procesnú dostupnosť nebolo možné danému návrhu sťažovateľa na odklad vykonateľnosti vyhovieť (bod 3 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. októbra 2024

Robert Šorl
predseda senátu